

Sygn. akt X GC 216/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2018 r. r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	sekretarz sądowy Agata Kicińska

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2018 r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa Grupy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

przeciwko A. S.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt X GC 216/18

UZASADNIENIE

W dniu 13 lipca 2017 roku powódka Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanej A. S. o zapłatę kwoty 502,45 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 2 kwietnia 2016 roku wraz z kosztami postępowania. Uzasadniając żądanie pozwu powódka wskazała, że w dniu 15 marca 2015 roku strony postępowania zawarły umowę o świadczenie usług, na podstawie której świadczyła na rzecz pozwanej usługi związane z organizowaniem umów oraz inne związane z organizacją handlu online. Powódka wskazała, że w związku z powyższym naliczyła pozwanej opłatę w kwocie 502,45 zł za miesięczny okres rozliczeniowy począwszy od dnia 1 marca 2016 roku. Pozwana nie uiściła należności, a wezwanie do zapłaty okazało się bezskuteczne.

W dniu 27 września 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym

We wniesionym sprzeciwie pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, że działania powódki mają charakter próby oszustwa i wyłudzenia. Pozwana potwierdziła, że strony postępowania zawarły w dniu 15 marca 2015 roku umowę i wyjaśniła, że regulowała wszystkie naliczone z tego tytułu opłaty. Pozwana wskazała, że w styczniu 2016 roku otrzymała ofertę na promocję przedmiotów wystawianych na aukcje przez pozwaną. Pierwszy miesiąc korzystania z usługi miał być nieodpłatny. Pozwana wskazała, że dokonała aktywacji usługi, jednak po miesiącu okazało się, że powódka naliczyła za wykonanie tej usługi opłatę w kwocie 100 zł. W wyniku złożonej reklamacji powódka poinformowała, że naliczona kwota zostanie odliczona. Pozwana wskazała, że z informacji pochodzącej od powódki

wynikało, że rezygnacja z usług następuje poprzez kliknięcie przycisku zatrzymaj. Pozwana wskazała, że na jej koncie nie było stosownej opcji, prowadzącej do anulacji usługi i dopiero po wielotygodniowych monitach otrzymała informację, że rezygnacja usługi wymaga zalogowania się na innej stronie internetowej.

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Szczecin – Centrum w Szczecinie.

W odpowiedzi na sprzeciw powódka podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. prowadzi internetową platformę handlową, w ramach której organizuje zawieranie umów oraz świadczy inne usługi związane z organizacją handlu on-line.

W dniu 15 marca 2015 roku pozwana A. S. dokonała rejestracji w systemie elektronicznym prowadzonym przez powódkę, akceptując Regulamin Allegro wraz z załącznikami. Rejestracja wymagała wypełnienia przez pozwaną formularza rejestracyjnego poprzez podanie wyszczególnionych w nim danych wymaganych dla założenia (...) Firma. Pozwana potwierdziła dodatkowo prawdziwość danych umieszczonych w formularzu rejestracyjnym oraz wolę związania się regulaminem, poprzez dokonanie przelewu aktywacyjnego na rachunek. W wyniku dokonanej wpłaty konto zostało ostatecznie aktywowane.

Pozwana wykorzystywała przedmiotowe konto w celu sprzedaży towarów w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Bezsporne .

Pozwana na bieżąco regulowała opłaty za korzystanie z serwisu prowadzonego przez powódkę, w tym także opłaty prowizyjne na zrealizowaną sprzedaż.

Po około roku od zawarcia umowy powódka przesłała pozwanej na stronie (...) ofertę na promocję produktów pozwanej wystawianych na sprzedaż za pośrednictwem powódki. Opłata za ofertę miała wynosić 100 zł miesięcznie, przy czym pierwszy miesiąc miał być nieodpłatny. Aktywacja usługi odbyła się po przez panel klienta na stronie (...)

Po upływie pierwszego miesiąca korzystania z dodatkowej usługi promocyjnej, który zgodnie z oferta miał być nieodpłatny, powódka naliczyła pozwanej opłatę za usługę w wysokości 100 zł i automatycznie przedłużyła tą promocję o kolejny miesiąc naliczając opłatę.

Dowód:

- zeznania świadka P. S., k. 58-59,

Pozwana wiadomością e-mail z dnia 6 lutego 2016 roku, reprezentowana przez małżonka P. S., zwróciła się do powódki o wyjaśnienie naliczenia opłaty za korzystanie z usługi, która miała być przez pierwszy miesiąc nieodpłatna.

W odpowiedzi pozwana uzyskała zapewnienie, że kwota ta zostanie odliczona od ogólnego rozliczenia.

Wiadomością e mail z dnia 16 lutego 2016 roku pozwana ponownie zwróciła się do powódki o anulowanie naliczonej opłaty zwrócił się o anulowanie tej usługi, oświadczając, że nie zamierza z niej korzystać.

W odpowiedzi powódka ponownie zapewniła o anulowania opłaty i wyjaśniła, że anulowanie usługi może nastąpić wyłącznie przez użytkownika konta. Powódka wskazała, że w tym celu należy zalogować się do panelu ads.allegro i manualnie wstrzymać kampanię klikając przycisk „wstrzymaj.”

Panel ads.allegro nie był dostępny na stronie allegro.pl, w związku z czym pozwana nie mogła dokonać rezygnacji z usługi.

Powódka w dalszym ciągu naliczała opłaty. Po około dwóch miesiącach okazało się, że nie istnieje coś takiego jak panel ads.allegro, a w celu dezaktywacji usługi należy wejść na zupełnie inną stronę internetową (...)

Dowód:

- Korespondencja e-mail, k. 42-43,
- Zeznania świadka P. S., k. 58-59

W dniu 29 lutego 2016 roku powódka Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 502,45 zł tytułem pośrednictwo – usługi (...), płatna do dnia 14 marca 2016 roku.

Dowód:

- Faktura VAT, k. 35

Po około dwóch miesiącach okazało się, że nie istnieje coś takiego jak panel ads.allegro, a w celu dezaktywacji usługi należy wejść na zupełnie inną stronę internetową (...) o czym pozwana nie została prawidłowo poinformowana.

Dowód:

- Zeznania świadka P. S., k. 58-59

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowym postępowaniu powódka Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. domagała się zapłaty wynagrodzenia należnego jej w zamian za wyświadczone na rzecz pozwanej usługi, polegające na organizacji zawierania umów i organizacji handlu on-line, na podstawie zawartej w dniu 15 marca 2015 roku umowy.

Łącząc niespornie strony postępowania umowę Sąd zakwalifikował, jako umowę o świadczenie usług. Zgodnie z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Podstawy prawnej żądania pozwu należało upatrywać więc w przepisach art. 734§1 k.c. oraz art. 735 k.c. Zgodnie z treścią tych przepisów przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Jeżeli nie ma obowiązującej taryfy, a nie umówiono się o wysokość wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy.

Pozwana natomiast sprzeciwiając się roszczeniu dochodzonemu pozwem podnosiła przede wszystkim, że powódka naliczyła jej opłatę za usługi polegające na promocji jej produktów w serwisie prowadzonym przez powódkę, pomimo, że zgodnie z ofertą przez pierwszy miesiąc usługa miała być nieodpłatna oraz podnosiła, że po bezpodstawnym naliczeniu opłaty, wobec braku możliwości samodzielnej dezaktywacji usługi, poinformowała, że rezygnuje z usługi.

Zgodnie z regułą dowodową wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Jak wskazuje się w orzecznictwie ciężar dowodu w rozumieniu art. 6 k.c. polega z jednej strony na obciążeniu strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. (por. wyrok SN z dnia 7 listopada 2007r., II CSK 293/07). Sąd powinien przyjąć za prawdziwe fakty udowodnione przez stronę obciążoną dowodem i

pominać te, których nie wykazała w sposób przekonujący. W świetle natomiast reguły procesowej zawartej w art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Oczywistym było zatem, że to na powódce spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności przemawiających za istnieniem oraz wysokością zgłoszonego roszczenia, któremu to obowiązkowi powódka – w ocenie Sądu – nie sprostała. Podkreślenia wymaga, że powódka dla wykazania istnienia roszczenia w dochodzonej pozwem wysokości powódka przedstawiła jedynie wystawioną w dniu 29 lutego 2016 roku fakturę VAT na kwotę 502,45 zł tytułem „pośrednictwo – usługi allegro”. W ocenie Sądu dokument ten nie mógł jednak okazać się wystarczający dla uwzględnienia powództwa chociażby w części. Sąd miał bowiem na uwadze, że powódka w twierdzeniach pozwu odwoływała się do zaakceptowanych przez pozwaną regulaminów świadczenia usług oraz cenników naliczania opłat w związku z niespornie zawartą pomiędzy stronami umową, jednak dokumentów tych nie przedstawiła do akt przedmiotowego postępowania, uniemożliwiając tym samym Sądowi weryfikację zasadności naliczenia opłaty w takiej, a nie innej wysokości. Sąd w oparciu o lakoniczną treść faktury Vat nie był bowiem w stanie ustalić za jakie konkretnie usługi powódka naliczyła wynagrodzenie ujęte w przedstawionej fakturze VAT i czy naliczone opłaty zostały ustalone zgodnie z warunkami umowy i obowiązującym regulaminem.

Ponadto dodatkowe wątpliwości co do zasadności wynagrodzenia Sąd powziął w związku z treścią zeznań świadka P. S., który wskazując na bezpodstawność wystawionej faktury Vat, podkreślał, że zrezygnował z dodatkowej usługi, za która została naliczona opłata pomimo, że zgodnie z ofertą pierwszy miesiąc miał być nieodpłatny.

Pomimo stanowiska pozwanej powódka w toku postępowania powódka nie przedstawiła żadnych dowodów zmierzających do wykazania istnienia roszczenia w dochodzonej pozwem wysokości i nie podjęła skutecznych działań zmierzających do wyjaśnienia powstałych w związku z twierdzeniami pozwanej przedstawionymi w sprzeciwie, uzupełnionych następnie zeznaniami świadka P. S., wątpliwości, nie naprowadziła dalszych wniosków dowodowych mogących potwierdzić zasadność zaprezentowanego stanowiska, w tym przede wszystkim nie przedstawiła dokumentów, na podstawie których naliczyła dochodzona pozwem opłatę.

Reasumując wszystko powyższe, Sąd w oparciu o dostępny w sprawie materiał dowodowy nie był w stanie zweryfikować, czy powódka wystawiając przedmiotową fakturę VAT działała w granicach zawartej umowy, w szczególności, czy istniały jakiegokolwiek umowne podstawy do naliczenia opłaty, w szczególności w wysokości dochodzonej pozwem.

Mając zatem na uwadze, że kontradiktoryjność procesu cywilnego wymaga, aby strony wskazywały dowody dla wykazania swoich twierdzeń. Ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa zatem na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). W efekcie, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony nie daje podstaw do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nie udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał.

W tym stanie rzeczy, biorąc zatem pod uwagę, że dokumenty przedstawione przez powódkę, będące podstawą roszczenia dochodzonego pozwem okazały się niewystarczające do ustalenia istnienia roszczenia w wysokości dochodzonej pozwem, powództwo jako niedostateczne wykazane musiało podlegać oddaleniu.

W tym stanie rzeczy, należało orzec, jak w sentencji